

astrobanyoles

2002-2017

TARDES DE CIÈNCIA.

Dissabte 14 d'octubre 2017

«DE SAFARI PELS CELS DEL SUD», per DANIEL BOSCH

En aquesta TdC, que coincidia amb l'Assemblea Anual de socis vàrem gaudir de una presentació, per part del nostre consoci Dani Bosch, bàsicament fotogràfica encara que amb un gran contingut tècnic i científic. Preparada conjuntament amb els seus companys de viatge José Manuel Sánchez i Josep Maria Petit, és un resum de l'expedició que el conferenciant va fer l'any 2015 a Namíbia i Botswana junt amb un grup que ja venen realitzant viatges amb fins fotogràfic-científic des del l'any 2010. Van començar per anar a la recerca d'aurores boreals -expedicions de les que ja n'hem tingut informació en TdC i en Trobades d'Associacions de la província de Girona – i ara han ampliat el seu camp de recerca a altres àmbits.

Ens parla dels punts que centren la xerrada que són precisament els principals atractius per fer l'expedició, i que són:

- Zona de menys contaminació lumínica
- Via Làctia zenital
- Noves constel·lacions
- Nous objectes del cel profund
- Safari fotogràfic

En la presentació de les imatges, de gran bellesa, en Dani Bosch ens menciona tots els detalls tècnics de la càmera i fotografia donant-nos a entendre que no es tracta de un equip altament tecnificat, dons no s'hauria pogut transportar fins a aquell país per diversos motius. Tot i així les fotos tenen una qualitat imponent, el que parla de l'expertesa del presentador.

Les constel·lacions de l'hemisferi sud és van registrar molt més tard que les nord i per tant els seus noms són ben diferenciats dels que es poden contemplar des de la zona boreal. No hi trobem noms mitològics ja que es van dissenyar quan E. Halley va fer el catàleg del cel austral. Hi ha pocs cossos i constel·lacions del catàleg Messier i més del NGC i lògicament, no són tan conegudes per nosaltres. També ens va demostrar clarament com, malgrat sembli el contrari, hi ha més cossos celestes d'alta magnitud que en el hemisferi nord. La seva estrella polar austral no és de tanta magnitud aparent, només 5,42, i per tant molt difícil de localitzar-la i no és útil per la navegació.

Va passar a la projecció de fotografies panoràmiques on cada una resultava més interessant en originalitat, per nosaltres, i en bellesa. Entre dades i anècdotes, aquesta part de la presentació va passar volant, i vàrem entrar a les fotografies del safari fotogràfic de paisatge, fauna i flora de Botswana, sense deixar de mostrar-nos el meteorit més gran del món, el Hoba, descobert en 1920 a la regió de Otjozondjupa, Namíbia. A Botswana, els principals condicionants que es presenten pels fotògrafs són: la pols en suspensió que distorsiona els colors i ombres, i el fet de que s'ha de anar en zones restringides com el càmping en que es trobaven. La perillositat i el control no deixen moure's lliurement com estem habituats. Una col·lecció de imatges realment fascinants.

Alex Navarro